

Østre Landsret
Præsidenten

Den 17 JAN. 2011
J.nr. 40A-ØL-65-10
Init:mbm

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Akt.nr. 68

Justitsministeriet har ved brev af 16. december 2010 (sagsnr. 2009-730-0908) anmodet om eventuelle bemærkninger til rapporten afgivet af Arbejdsgruppen om en styrket indsats over for ofre for forbrydelser.

I den anledning skal jeg meddele, at rapporten og de i rapporten indeholdte forslag til lovbestemmelser ikke giver landsretten anledning til bemærkninger.

Dette brev sendes efter anmodning med e-mail til jm@jm.dk med kopi til ehl@jm.dk.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

Justitsministeriet
Lovafdelingen

17 JAN. 2011

2009 NR. 730-0908

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-60-10
Den 11/01-2011

Justitsministeriet har anmodet om eventuelle bemærkninger til en rapport, der er afgivet af Arbejdsgruppen om en styrket indsats over for ofre for forbrydelser.

Sagen er drøftet med landsrettens øvrige dommere på et plenarmøde den 7. januar 2011. Drøftelsen skete på grundlag af et oplæg fra landsrettens Fagudvalg for Strafferet og – proces.

Landsretten har ikke bemærkninger til arbejdsgruppens rapport.

Dht. sagsnummer 2009-730-0908.

Denne udtalelse sendes alene elektronisk og til jm@jm.dk og ehl@jm.dk.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Præsident Henrik Rothe
Sø- og Handelsretten
Bredgade 70, 1260 København K.
Tlf.: 33 47 92 22 Fax.: 33 47 92 82

Akt.nr. 61

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K

Sendt som mail.

Den 17/12 2010
J.nr. H 41/10

Sø- og Handelsretten har ingen bemærkninger til rapport om ofre for forbrydelser, sagsnr. 2009-730-0908.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

Københavns Byret

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25 **Akt.nr. 69**
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2010.62.2

Dato 17. januar 2011

Ved en e-mail af 16. december 2010 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til rapporten om ofre for forbrydelser.

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at forslaget ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til jr.nr.2009-730-0908.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

18 JAN. 2011

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2009 NR. 730-0908

Akt.nr. 70

Randi Graabek

Fra: Rune Sorvad Kock [RSK@domstolsstyrelsen.dk]

Sendt: 18. januar 2011 14:12

Til: Esben Haugland; Justitsministeriet

Cc: Niels Juhl

Emne: Høring over rapport om ofre for forbrydelse

Til Justitsministeriet
Att: Esben Haugland

Høring over rapport om ofre for forbrydelser

Justitsministeriet har i en e-mail af 17. december 2010 anmodet Domstolsstyrelsen om eventuelle bemærkninger til høring over rapport om ofre for forbrydelser

Domstolsstyrelsen har ikke bemærkninger til rapporten.

Med venlig hilsen
Rune Sorvad Kock
Fuldmægtig

Direkte + 45 33 92 95 95
e-mail: rsk@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsen

Rets-, kvalitets- og udviklingscenter
St. Kongensgade 1-3
1264 København K.
Tlf. + 45 70 10 33 22
Fax + 45 70 10 44 55
www.domstol.dk

18 JAN. 2011

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2007 NR. 730-0908

Dato: 17. januar 2011

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet har i brev af 16. december 2010 (Sagsnummer 2090-730-0908) anmodet om eventuelle bemærkninger til en rapport afgivet af Arbejdsgruppen om en styrket indsats overfor ofre for forbrydelser.

I den anledning skal jeg meddele, at rapporten ikke giver Dommerforeningen anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

Justitsministeriet
Lovafdelingen

17 JAN. 2011

2009 NR. 730-0908

23 DEC. 2010

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

E-mail: jm@jm.dk
cc: ehl@jm.dk

J.nr.: 2009-023-72
Sagsbehandler: kjq

POLITIOMRÅDET

POLITISTABEN
Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Direkte: 4515 4060
Telefax: 4515 0006

Web: www.politi.dk

Ved e-mail af 16. december 2010 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til rapporten afgivet af Arbejdsgruppen om en styrket indsats over for ofre for forbrydelser.

I den anledning skal Rigspolitiet oplyse, at Rigspolitiet ikke har bemærkninger til rapporten fra arbejdsgruppen, som Rigspolitiet var repræsenteret i.

Der henvises til sagsnr. 2009-730-0908.

Med venlig hilsen

Michael Sverdlin-Højer
politimester

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Esben Haugland

E-mail ehl@jm.dk og jm@jm.dk

Høring over rapport om ofre for forbrydelser

Justitsministeriet har ved mail af 16. december 2010 (sagsnr. 2009-730-0908) anmodet KL om eventuelle bemærkninger til ovennævnte rapport.

Det er KL's opfattelse at rapporten ikke har særlig kommunal interesse, og KL har derfor ingen bemærkninger til rapporten.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink that reads "Marianne Hansen". The signature is written in a cursive, flowing style.

f. Dario Silic
KL's Juridiske Kontor

Den 21. december 2010

Jnr 01.00.00 P19
Sagsid 000225078

Ref DAI
dai@kl.dk
Dir 3370 3199

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3062

www.kl.dk

1/1

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt
25 JAN. 2011

Akt.nr. 75

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
service@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

24. januar 2011

Vedr.: Høring over rapport om ofre for forbrydelser.

Justitsministeriet har den 16. december 2010 (j.nr. 2009-730-0908) anmodet om bemærkninger til rapport om ofre for forbrydelser.

Danske Advokater har ikke bemærkninger til rapporten.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe
vicedirektør

25 JAN. 2011

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2009 NR. 730-0908

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDETJustitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København KKRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50DATO: 19-01-2011
SAGSNR.: 2010 - 5643
ID NR.: 41354

jm@jm.dk

Høring - rapport om ofre for forbrydelser.

Ved e-mail af 16. december 2010 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte rapport.

Advokatrådet kan generelt tilslutte sig arbejdsgruppens forslag, herunder forslag til ændringer og justeringer med henblik på at styrke indsatsen overfor ofre for forbrydelser. Særligt bemærkes følgende:

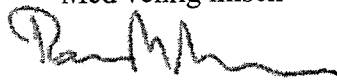
Med hensyn til bistandsadvokatorordningen er Advokatrådet enig med arbejdsgruppen i, at der ikke er behov for yderligere udvidelse af området for beskikkelse, ligesom Advokatrådet ikke finder grundlag for at udvide omfanget af bistandsadvokatens opgave. Advokatrådet har ikke bemærkninger til, at forurettede i videre omfang end i dag får mulighed for at fremføre udtalelser om det strafbare forholds konsekvenser for forurettede, så længe den pågældende eller dennes bistandsadvokat ikke derved tillægges partsbeføjelser.

For så vidt angår spørgsmålet om etablering af en offerfond er Advokatrådet enig med arbejdsgruppen i, at der ikke er grundlag for etablering af en offerfond her i landet ikke er til stede.

Advokatrådet er endvidere positivt indstillet overfor arbejdsgruppens forslag om øget adgang til at underrette forurettede om dømtes udgang og løsladelse i situationen, hvor den forurettede har anmodet herom. Advokatrådet finder, at der i arbejdsgruppens anbefaling er god balance mellem hensynet til den dømte og den forurettede, og at det i de situationer, hvor politiet skal udpege en kontaktperson for den forurettede, kan være velbegrunderet at underrette forurettede om tidspunktet for

den dømtes første uledsagede udgang og prøveløsladelse eller løsladelse samt om eventuel undvigelse. Advokatrådet finder ligesom arbejdsgruppen, at underretning skal undlades i situationen, hvor en varetægtsarrestant løslades, undtagelsesvis meddeles udgang eller undviger inden dom, idet hensynet til den mistænkte og dennes interesse i fortrolighed vedrørende sine private forhold i denne situation vejer tungere end forurettedes ønske om underretning.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

LANDSFORENINGEN AF
FORSVARSAADVOKATER

Jmt. modt.
20 JAN. 2011

FORMAND:
HENRIK STAGETORV
ST. STRANDSTRÆDE 21
1255 KØBENHAVN K
TLF. 33 12 46 11
FAX 33 12 84 45
E-MAIL: HS@SWLP.DK

Akt.nr. 72

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

SEKRETARIAT:
AMAGERTORV 11. 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ER@HOMANNLAW.DK

Amagertorv 11
19. januar 2011
ER/ER

Vedr.: Sagsnr. 2009-730-0908. Høring over rapport om ofre for forbrydelser.

Justitsministeriet har med mail af den 16. december 2010 sendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 21. januar 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der kan tiltræde konklusioner og forslag, som foreslået af arbejdsgruppens flertal.

På bestyrelsens vegne

Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen

20 09 NR. 730-0908

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
E-mailes til jm@jm.dk
Cc: ehl@jm.dk

STRANDGADE 56
DK-1401 KØBENHAVN K
TEL. +45 32 69 88 88
FAX +45 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATO 24. januar 2011
J.NR.
540.10/24693/HSC

Høring over rapport om ofre for forbrydelser

Ved e-mail af 16. december 2010 fremsendte Justitsministeriet rapport om ofre for forbrydelser med anmodning om eventuelle bemærkninger fra Institut for Menneskerettigheder. Rapporten er afgivet af den af Justitsministeriet i 2009 nedsatte arbejdsgruppe, som har afgivet rapporten på baggrund af justitsministerens kommissorium af 6. november 2009.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at de nuværende ordninger, der giver forurettede (offeret) i en straffesag mulighed for at få hjælp og støtte, er velfungerende, og at der ikke er behov for at foreslå grundlæggende ændringer. Arbejdsgruppen foreslår visse justeringer og ændringer med henblik på at styrke indsatsen over for ofre for forbrydelser.

1. Instituttets bemærkninger

Instituttet finder det af stor vigtighed, at der er et vedvarende fokus på ofrets stilling og er enig i de ændringer, som foreslås i rapporten. Det er herunder positivt, at der indføres særlige regler om, at offeret i videre omfang end i dag kan blive underrettet om, at gerningsmanden får udgang eller løslades fra fængsel mv. Forslaget indeholder efter instituttets opfattelse en fornuftig afvejning af hensynet til henholdsvis den forurettede (ofret) og den dømte.

Særligt i relation til de mere generelle vurderinger af, om politiet og anklagemyndigheden kan forbedre bstanden til ofre for forbrydelser er instituttet enig i, at informationsmateriale i videst muligt omfang bør målrettes den type forbrydelse, som offeret har været udsat for, jf. herved bl.a. rapporten side 14 f. Herved kan der tages særlige hensyn til det enkelte offer. I den relation kan der peges på særligt sårbare ofre for forbrydelser, såsom menneskehandlede kvinder eller børn, ofre for hadforbrydelser (ofte relateret til homofobi eller racisme), voldtægts ofre, incestofre for blot at nævne nogle grupper af sårbare ofre. Instituttet er endvidere enig i arbejdsgruppens anbefaling af, at informationsmaterialet gøres tilgængeligt i elektronisk form.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

24 JAN. 2011

2009 NR. 730-0908

- Institutet foreslår i tilknytning hertil, at den løbende revision af informationsmateriale også indeholder en vurdering af, om materialet bør oversættes til andre sprog for at nå målgruppen.

Der henvises til ministeriets j.nr. 2009-730-0908.

Med venlig hilsen

Jonas Christoffersen
Direktør

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

fra Retspolitisk Forening

vedrørende rapport afgivet af arbejdsgruppen om en styrket indsats
over for ofre for forbrydelser

Justitsministeriets sagsnummer 2009-730-0908

Retspolitisk Forening skal indledningsvis bemærke, at rapporten gennemgående er udtryk for en dybdegående, grundig og saglig behandling om spørgsmålet vedrørende retsstillingen for ofre ved forbrydelser.

Følgelig ønsker foreningen nedenfor alene at kommentere enkelte af rapportens emner, der har givet anledning til nærmere overvejelser i foreningen.

Retspolitisk Forening har desværre ikke haft mulighed for at kommentere rapporten inden den fastsatte høringsfrist. Den forsinkede fremsendelse beklages.

Ad kap. 2 - Bistandsadvokatordningen

I rapporten overvejes det, hvorvidt adgangen for det formodede offer og dets bistandsadvokat til under en straffesag at kunne fremføre sine synspunkter bør udvides, og det konkluderes, at udtalelser om det strafbare forholds konsekvenser bør kunne tillades, når der ikke bliver tale om lange og følelsesmæssige redegørelser. Tilsvarende bør også anklagemyndigheden i et vist omfang efter den tilkendegivne opfattelse i rapporten kunne udtrykke offerets syn på den mulige forbrydelse.

Det er ud fra det beskrevne uklart, hvorvidt der i forbindelse hermed åbnes for egentlige "impact statements", som kendes fra US-amerikansk retspleje.

Foreningen finder det positivt, at mulige ofre for forbrydelser i større grad end hidtil tillægges muligheden for at fremføre deres syn på den mulige forbrydelse, herunder såvel i skærpene som i formildende retning for vurderingen af den mulige gerningspersons handlinger, og at anklagemyndigheden tillige i et vist omfang kan inddrage dette. Det må dog understreges, at forpligtelsen til at efterforske og retsforfølge mulige forbrydelser fortsat påhviler staten (politiet og anklagemyndigheden), og at der i vidt omfang skal anlægges en objektiv, ikke subjektiv, vurdering af det muligt begåede forhold set i forhold til gældende ret. Herunder er det vigtigt at fremhæve, at

bistandsadvokaten ikke må tillægges en funktion som anden-anklager, hvilket der er potentiel risiko for, navnlig når bistandsadvokaten gives mulighed for at udtale sig, før skyldsspørgsmålet er fastslået.

Konfliktrådsordningen

I rapportens behandling af konfliktrådsordningen, der har været landsdækkende siden 1. januar 2010, drøftes spørgsmålet om, hvorvidt konfliktråd kan fungere som et *alternativ* til straf, ikke. Det er således forudsat, at den nuværende ordning videreføres, hvorefter det formodede offers og den formodede gerningspersons ønske om konfliktrådsbehandling og behandlingens eventuelle gennemførelse som udgangspunkt ikke har indflydelse på, om der idømmes en straf, men alene kan indgå som en formildende omstændighed ved strafudmålingen.

Det bør – af hensyn til såvel det mulige offer som den mulige gerningsperson, samt for styrkelse af konfliktrådets placering og rolle i samfundet - i videre omfang end sket i rapporten vurderes, hvorvidt konfliktrådsbehandling i visse tilfælde vil kunne træde i stedet for straffesagsbehandling helt overordnet, vil kunne udgøre et alternativ til en domfældelse i tilfælde af at en straffesag gennemføres, eller om konfliktrådet som en mellemvej vil kunne hjemle strafbortfald.

Offerfond

Foreningen kan tilslutte sig de nævnte principielle betragtninger om en offerfond, men advarer mod en potentiel overbetoning af bodstankegangen. Såfremt en tiltalt ved en straffesag kendes skyldig og idømmes en frihedsstraf, er denne som udgangspunkt udtryk for straffen i sig selv, i det omfang der ikke tillige idømmes øvrige foranstaltninger. Det er derfor vigtigt, at bidraget fra en dømt til en offerfond alene skal være udtryk for en genopretningstankegang, hvorved gerningspersonen kan hjælpes til at sone sin handling over for samfundet, samt en påmindelse om handlingens alvor, og ikke egentlig kommer til at være udtryk for en tillægsstraf eller anden sanktion af pønalt karakter, hvilket sammen med frihedsberøvelsen ville kunne udgøre en art dobbeltstraf. Heraf følger også, at det bør undgås, at eventuelle bidrag til offerfonden gøres uforholdsmæssigt store.

Endvidere fremgår det af p. 90 i rapporten, at arbejdsgruppen anfører, at et væsentligt hensyn ved indførelse af en offerfond kan være at "tydeliggøre, at statsmagten stod på offerets side", som tilfældet var ved indførelsen af en offerfondsordning i Sverige. Det må fra foreningens side fremhæves, at statsmagten netop ikke "står på offerets side", herunder under efterforskningen og en mulig efterfølgende retssag og straffuldbyrdelse, men derimod skal være neutral og søge at finde sandheden i det omfang, det er muligt, herunder lade enhver rimelig tvivl komme tiltalte til gode. Herudover er det et faktum, der også bør inddrages, at skellet mellem hvem der er "offer", og hvem der er "gerningsperson" ikke er sort/hvidt, men kan have forskellig klarhed alt efter omstændighederne. Det bør også mane til forsigtighed med at pålægge domte at betale bidrag til offerfonden i alle tilfælde af personfarlige forbrydelser.

Afslutningsvis skal foreningen bemærke, at spørgsmålet om børn som vidner og mulige ofre ikke behandles specifikt i rapporten, ud over spørgsmålet om forældelse af adgangen til erstatning efter offererstatningsloven for personer, der som børn eller unge er blevet udsat for seksuelle overgreb. Retspolitisk Forening finder denne mangel uhensigtsmæssig og opfordrer til, at der i fremtidige arbejdsgruppekommissorier og rapporter tages hensyn til de særlige omstændigheder, der er i forbindelse med børn som vidner og mulige ofre.

København, d. 26. januar 2011

Bjørn Elmquist
formand

Beth Grothe Nielsen
lektor, lic. jur.

Emil M. Jelstrup
sekretær

Randi Graabek

Fra: Esben Haugland
Sendt: 31. januar 2011 11:30
Til: Randi Graabek
Emne: VS: Høring over rapport om indsatsen over for ofre for forbrydelser
Vedhæftede filer: Rapport.pdf; Høringsbrev.pdf; Høringsliste.pdf

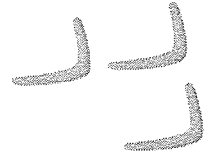

Fra: Louise Bau Ishøj (709lis)
Sendt: 20. januar 2011 14:12
Til: Esben Haugland
Cc: Jane Meinhardt Nielsen (723jmn); Lene Vester-Madsen (303lma); Lisbeth Feldballe Hansen (306lfe); Lotte Thomsen (742lth); Morten Olsen (737mol); Niels Müller (709nmu)
Emne: VS: Høring over rapport om indsatsen over for ofre for forbrydelser

Faggruppen af socialrådgivere i Kriminalforsorgen har ikke umiddelbart nogen kommentar eller bemærkning til rapporten udover en bemærkning om, at det i tråd med arbejdsgruppens vurdering findes yderst væsentligt, at offeret i forbindelse med udgang mv. selv træffer beslutning om, hvorvidt denne vil orienteres herom. Ligeledes findes overvejelserne omkring den dømtes sikkerhed i forbindelse med underretning væsentlige og positive.

Med venlig hilsen
Louise Bau Ishøj (Næstformand for Faggruppen af socialrådgivere i Kriminalforsorgen)
Socialrådgiver
Kriminalforsorgen afd. i København
Nyropsgade 45, 4 sal.
1602 København V
Tlf. 72 55 67 82

KRIMINAL FORSORGEN

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Send til: jm@jm.dk samt ehl@jm.dk

28. januar 2011

Vedrørende høring over rapport om ofre for forbrydelser

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2010-121-0040
Sagsbehandler
Lasse May
Direkte 3319 3214

1. Ved e-post af 16. december 2010 har Justitsministeriet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til rapport om ofre for forbrydelser.

2.1. Rapportens kapitel 10 omhandler underretning til forurettede om udgang og løsladelse mv.

Det fremgår bl.a. af rapporten:

[...]

”Sammenfattende er det således arbejdsgruppens opfattelse, at der i overensstemmelse med det ovenfor anførte bør etableres en udvidet ordning, hvorefter der i videre omfang end i dag gives mulighed for, at et offer for en forbrydelse kan få underretning om tidspunktet for den dømtes første uledsagede udgang og prøveløsladelse eller løsladelse (prøveudskrivning eller endelig udskrivning for så vidt angår forvaringsdømte) samt om eventuel undvigelse. Tilsvarende gælder for så vidt angår behandlingsdømte ved første uledsagede udgang, ved foranstaltningens ophør eller ændring til en anden ikke frihedsberøvende foranstaltning samt ved undvigelse. Denne udvidede ordning bør ikke have indflydelse på mulighederne for efter den nuværende ordning at give underretning i medfør af straffelovens § 152 e, jf. ovenfor.

10.2.3. Udformning af en udvidet ordning om underretning

Arbejdsgruppen har ydermere drøftet, hvordan en sådan udvidet adgang til underretning bør udformes.

Arbejdsgruppen har i den forbindelse overvejet, hvorvidt offeret i alle tilfælde skal have krav på underretning, hvis den pågældende anmoder herom. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der som udgangspunkt bør gives underretning i sager om grovere overtrædelser af straffeloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, og ved sædelighedsforbrydelser.

Der kan imidlertid som nævnt være et hensyn til gerningsmanden. Således kan der være en risiko for hævn fra offerets side – f.eks. ved banderelaterede forbrydelser – hvorfor myndighederne ikke bør facilitere en gengældelse ved at oplyse om uledsaget udgang eller løsladelse. Desuden kan det ikke udelukkes, at der vil være tilfælde, hvor hensynet til gerningsmandens privatliv overstiger hensynet til offerets interesse i tryghed, f.eks. hvis der er risiko for chikane fra tredjemand.

På den baggrund er det arbejdsgruppens opfattelse, at en ordning om udvidet adgang til underretning bør udformes således, at der gives underretning i alle tilfælde ved de nævnte kriminalitetstyper, medmindre væsentlige hensyn til gerningsmanden taler imod.”

Endvidere fremgår det af rapporten:

”Arbejdsgruppen har overvejet, hvorvidt den foreslåede underretningsordning vil kræve en lovhjemmel, eller om de almindelige regler om videregivelse af fortrolige oplysninger, der danner grundlag for den eksisterende praksis, er tilstrækkelige til at sikre formålet med ordningen. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at det ikke kan udelukkes, at ordningen som anbefalet af arbejdsgruppen vil indebære videregivelse af fortrolige oplysninger i videre omfang, end hvad der kan rummes inden for den eksisterende lovgivning, idet den anbefalede ordning ikke forudsætter, at underretningen udgør en konkret berettiget varetagelse af andres tarv, jf. straffelovens § 152 e. Af disse grunde – og af hensyn til at skabe synlighed og klarhed om ordningen – finder arbejdsgruppen, at der bør skabes en lovhjemmel.”

Endvidere har arbejdsgruppen i rapporten udarbejdet en skitse til eventuel lovbestemmelse i overensstemmelse med sine overvejelser.

Det fremgår ikke af rapporten, hvilken myndighed ordningen i givet fald skal administreres af.

2.2. Som det fremgår, har arbejdsgruppen vurderet, at der er tale om videregivelse af fortrolige oplysninger. Arbejdsgruppen har vurderet den foreslåede ordning i forhold til straffelovens regler om tavshedspligt.

Ud fra det kendskab, Datatilsynet har til kriminalforsorgens og politiets sagsbehandling, vil tilsynet umiddelbart gå ud fra, at der vil være tale om en videregivelse/udlevering af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, jf. persondatalovens¹ § 1, stk.1.

Datatilsynet vil derfor mene, at den foreslåede ordning må vurderes i forhold til persondatalovens regler. Der henvises herved til forarbejderne til persondataloven, hvoraf fremgår, at forvaltningslovens kap. 8 fortrænges af persondataloven.

2.3. Det er Datatilsynet opfattelse, at oplysninger vedrørende afsoning og løsladelse i forhold til persondataloven som udgangspunkt vil falde ind under § 8 som omhandler oplysninger af rent privat karakter. Hvis der er tale om oplysninger om anbringelsesdomme vil Datatilsynet mene, at der er tale om helbredsoplysninger, som er omfattet af persondatalovens § 7.

Det forhold, at den forurettede allerede er bekendt med oplysningen eksempelvis om, at gerningsmanden afsoner en straf, fører efter tilsynet opfattelse ikke til, at oplysningen ikke længere anses for følsom i forhold til persondatalovens regler.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer

2.4. Som det fremgår, lægger arbejdsgruppen op til en ordning, som indebærer videregivelse af fortrolige oplysninger i videre omfang, end hvad der kan rummes inden for den eksisterende lovgivning, idet den anbefalede ordning ikke forudsætter, at underretningen udgør en konkret berettiget varetagelse af andres tarv, jf. straffelovens § 152e.

Som nævnt må de omhandlede oplysninger karakteriseres som følsomme med deraf følgende behov for at sikre et højt beskyttelsesniveau i forhold til privatlivet fred og den enkelte borgers integritet. Oplysninger omfattet af persondatalovens § 8 kan som følge heraf kun videregives uden samtykke, hvis betingelserne herfor i § 8, stk. 2, nr. 2 – 4, efter en helt konkret vurdering i det enkelte tilfælde må anses for opfyldt. I forhold til oplysninger omfattet af persondatalovens § 7 vil videregivelse af oplysninger om helbredsforhold til privatpersoner kun kunne ske uden samtykke, hvis det konkret vurderes, at videregivelsen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. § 7, stk. 2, nr. 4.

Arbejdsgruppens forslag lægger således efter Datatilsynet opfattelse op til, at der på dette område skal ske videregivelse af følsomme oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af persondatalovens §§ 7 og 8.

Gennemførelse af arbejdsgruppens forslag forudsætter derfor efter Datatilsynets vurdering udtrykkelig lovhjemmel, jf. forarbejderne til persondatalovens § 2, stk. 1, idet der tilsigtes en dårligere retstilling for gerningsmanden. Datatilsynet skal i den forbindelse understrege, at en sådan forringelse af persondatalovens regler efter tilsynets opfattelse kun bør gennemføres, hvis vægtige samfundsmæssige hensyn taler herfor.

Der henvises herved til de grundlæggende principper om saglighed, rimelighed og proportionalitet i persondatalovens § 5.

Datatilsynet vil opfordre til, at det i vurderingen heraf også indgår, hvordan den foreslåede ordning kan administreres uden, at de omhandlede følsomme oplysninger spredes i en større kreds eller offentliggøres eksempelvis på internettet.

Datatilsynet skal i den forbindelse henvise til databeskyttelsesdirektivets² art. 8, stk. 5, som fastslår, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger må kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning med forbehold af de undtagelser, som medlemsstaten kan fastsætte på grundlag af nationale lovbestemmelser, hvorefter der gives tilstrækkelige, specifikke garantier.

Det bemærkes i den forbindelse, at persondataloven og databeskyttelsesdirektivet ikke finder anvendelse på behandlinger, som en fysisk person foretager

² Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

med henblik på udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter. Hvis den forurettede eksempelvis offentliggør oplysningerne på internettet, vil der ikke være tale om aktiviteter af rent privat karakter.

2.5. I forhold til gerningsmanden lægger arbejdsgruppen op til, at vedkommende ikke bliver informeret om, at oplysninger om den pågældendes udgang og løsladelse vil blive videregivet til ofret, medmindre særlige grunde taler herfor.

Det er Datatilsynets vurdering, at den foreslåede ordning rejser spørgsmål i forhold til persondatalovens regler om oplysningspligt, jf. § 29.

Arbejdsgruppen lægger op til, at den forurettede fremsætter en anmodning om underretning, som herefter behandles af den kompetente myndighed. Spørgsmålet er, om den indsamling og behandling af oplysninger om gerningsmandens afsoningsforhold m.v., som sker i forbindelse hermed, har et sådan selvstændigt formål og endvidere indgår i en sammenhæng, hvor det med overvejende sandsynlighed vil blive videregivet, at der er tale om en situation omfattet af persondatalovens § 29. Datatilsynet finder, at spørgsmålet må indgå i de videre overvejelser. Tilsynet skal i den forbindelse også henvide til det grundlæggende princip om god databehandlingsskik, jf. persondatalovens § 5, stk. 1. Heri ligger, at behandlingen af personoplysninger skal være rimelig og lovlig, hvilket bl.a. forudsætter, at registrerede personer kan få kendskab til en behandlings eksistens.

Med hensyn til spørgsmålet om oplysningspligt skal Datatilsynet gøre opmærksom på undtagelsen i persondatalovens § 2, stk. 4, for behandlinger, der foretages for politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område. Med hensyn til den nærmere afgrænsning heraf henvises til Datatilsynets udtalelse af 2. marts 2005 til Folketingets Ombudsmand. Udtalelsen er offentliggjort på tilsynets hjemmeside.

Med venlig hilsen

Janni Christoffersen
Direktør

Esben Haugland

Fra: Anne Marie Heckscher (205amh)

Sendt: 20. januar 2011 14:09

Til: Esben Haugland

Cc: Janne Bohn-Willeberg (101jbw); #000dfk-Fængselsinspektører; #101dfk-Vicéfængselsinspektører; #101dfk-Økonomichefer; Henrik Boe Pedersen (399hpe)*; Jens Tolstrup (582jet); Jette Severinsen (581jse); Jørgen Balder (102jba); Kai Pedersen (306kap)

Emne: ofre for forbrydelser

Til Justitsministeriet

I anledning af ministeriets høring af 5. januar 2011, j.nr. 2009-730-0908, om indsatsen over for ofre for forbrydelser, kan Foreningen af Fængselsinspektører m. fl. udtale følgende:

Foreningen har med interesse læst rapporten om en styrket indsats over for ofre for forbrydelser og finder, at denne er udtryk for en nøje afvejning af på den ene side hensynet til offeret og på den anden side hensynet til lovovertræderen.

Fængslerne varetager allerede i dag hensynet til ofre for personfarlig kriminalitet i forbindelse med fastsættelse af vilkår for udgang med videre, men rapporten vil betyde en endnu større opmærksomhed herpå.

Omvendt varetager fængslerne også den indsattes legitime interesse i at kunne leve anonymt under afsoningen, så der ikke unødigt rettes fokus fra især den kulørte del af pressen mod den pågældende. Beskyttelse af den indsatte i forhold til hævnaktioner og lignende taler også for en afbalanceret orientering af offeret.

I den forbindelse anses det for rimeligt, at den indsatte ved ansøgning om uledsaget udgang m. v. orienteres om, at tilladelse vil blive betinget af orientering af offeret. På denne måde får den indsatte mulighed for at frasige sig udgang under de angivne vilkår.

Foreningen lægger stor vægt på, at ordningen i givet fald gennemføres som foreslået i rapporten, idet en mere vidtgående ordning vil afstedkomme både principielle og praktiske indvendinger. Foreningen lægger også vægt på, at den praktiske gennemførelse af ordningen drøftes detaljeret i et samarbejde mellem Direktoratet for kriminalforsorgen og fængslernes ledelser.

Med venlig hilsen

Anne Marie Heckscher
Formand

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Vedr. høring over rapport om ofre for forbrydelser.

Foreningen Hjælp Voldsofre har bedt mig om at fremsende foreningens bemærkninger til rapport afgivet af Arbejdsgruppen om en styrket indsats over for ofre for forbrydelser, december 2010.

Det er vigtigt og positivt, at fristen for politianmeldelse bliver forlænget og præciseret, og at det ligeledes præciseres hvornår en forældelsesfrist løber fra.

Hjælp Voldsofre ser også med tilfredshed på de foreslåede forbedringer, der i et vist omfang opfylder nogle af de anbefalinger, der er fremsat efter Kommissionens evaluering i 2004 af opfyldelse af retningslinjerne i Rammeafgørelsen af 15.03.2001. Herefter bør voldsofre kunne vælge, i hvilket omfang de ønsker oplysninger om hvornår gerningsmanden kommer på fri fod.

Foreningen håber derfor, at det endelige lovforslag tager højde for disse anbefalinger og at man også i den nærmeste fremtid ser på hvordan Danmark kan opfylde de øvrige regler fra Kommissionen.

Venlig hilsen

Advokat Jørgen Merrild Bie,

Advodan Horsens

Justitsministeriet
Lovafdelingen, Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 21. december 2010

JOURNAL NR.

RA-2010-511-0080

BEDES ANFORT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: IGA

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Ved e-mail af 16. december 2010 (sagsnr. 2009-730-0908) har Justitsministeriet anmodet om rigsadvokatens bemærkninger til en rapport afgivet af Arbejdsgruppen om en styrket indsats over for ofre for forbrydelser.

I den anledning skal jeg bemærke, at rigsadvokaturen, der har deltaget i arbejdsgruppens arbejde, kan tilslutte sig forslagene fra arbejdsgruppen, herunder flertallets forslag vedrørende en udvidelse af den frist for politianmeldelse, som et offer sædvanligvis skal overholde, for at kunne søge erstatning fra Erstatningsnævnet, jf. udkastet til ændring af offererstatningslovens § 10, stk. 1.

På rigsadvokatens vegne

Jens Røn

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

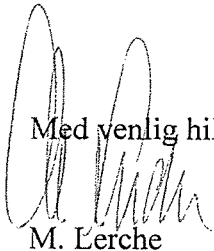
Dato: 11 JAN. 2011

Høring over rapport om ofre for forbrydelser – Justitsministeriets sagsnr. 2009-730-0908

Under henvisning til Justitsministeriets høringsbrev af 16. december 2010 kan Erstatningsnævnet tilslutte sig mindretallets forslag til ændring af offererstatningslovens § 10, stk. 1 og 2 (rapportens afsnit 8.2.2 om politianmeldelse uden unødigt ophold, side 112).

Nævnet har ikke i øvrigt bemærkninger til rapporten.

Med venlig hilsen

M. Lerche